

Izhaja v ponedeljek in petek
popoldne.Stane mesečno Din 7—,
za inozemstvo Din 20—.
Račun pri poštno-čerkovnem
zavodu št. 10.666.

Nova Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje, desno.
Rokopisi se ne vračajo.
Oglasi po tarifu.
Telefon int. št. 65.

Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti. — V tekstnem delu uvrščene novice s številkami so plačljive.

Štev. 54.

Celje, ponedeljek 6. julija 1931.

Leto XIII.

Letošnji in lanski predpis pridobnine

O vprašanju, ali se mora predpisati letos pridobnina najmanj v lanski izmeri, je objavil »Trgovski list« naslednji aktualni članek:

Prilike v gospodarstvu se trajno spreminjajo. Gospodarstvo se vedno bolj konsolidira. Nastopajoča konsolidacija gospodarskih prilik prinaša s seboj gotove trdote, ki so posebno občutne v sedanjih prehodnih dobi.

Trdote konsolidacije se kažejo v vseh panogah našega gospodarstva. Za denar je vedno bolj trda. Neposredna posledica tega je, da se prebivalstvo vedno bolj omejuje v svojih potrebah in kupuje res samo to, kar neobhodno potrebuje. Na ta način se občutno zmanjšuje konzum. Pa tudi tega, kar se najnujnejše potrebuje, še mnogi ne zmagajo. Iznos kreditiranih terjatev opasno narašča in izterjavanje postaja vedno težavnije, ako je sploh mogoče. Minila so leta, ki so sličila svetopisemskim debelim letom, in težko se še kdaj povrnejo. Nahajamo se že sredi suhih let, ki postajajo od leta do leta trša za naše gospodarstvo.

Slabi časi v gospodarstvu so obče znani, pa naj se nazivljejo konsolidacijske težave, gospodarska kriza ali gospodarska depresija. Vršijo se razne konference, poskušajo se razne mere, kako bi se odpravile, pa žal brezuspešno. Ublažitev je mogoča, ni pa mogoče, da bi se jih spravilo s sveta z enostavno negacijo.

In vendar se še danes, ko se vse z vlado načelu prizadeva, da se zmanjšajo usodne posledice težke krize, opazajo pojavi, ki kažejo, da se obicaj slabih časov vsaj z gotovih mest enostavno negira.

Ena glavnih zahtev, katero smo upravičeni staviti na našo davčno prakso, je ta, da zna predpis davkov čim bolj prilagoditi trajno izpremenjajočim se prilikam.

Finančna uprava se te dolžnosti v polni meri zaveda. Kakor kaže državni proračun za 1930/31 je predvidevala donos pridobnine v času od 1. aprila 1930 do 31. marca 1931 na 290 milijonov dinarjev. V proračunu za 1. 1931/32 je pa ta pričakovani donos znižala na 220 milijonov, to je za približno 25%. Upoštevala je pač težke prilike v gospodarstvu in

v pravilnem prizadevanju, da na pravi realen proračun, ki bi ustrezal dejanskim prilikam, znižala pričakovani donos pridobnine za 70 milijonov.

Proračun sam na sebi je in ostane samo kalkulacija, ki operira z verjetnostnim donosom. Spričo tega proračun sam na sebi ne more imeti nikakega vpliva na davke, ki se morajo odmerjati v okviru veljavni zakonov. Za odmero davkov mora biti docela indiferentno, ali je donos po proračunu predviden višje ali nižje. Davki se predpisujejo popolnoma neodvisno od proračuna v skladu z dejanskimi prilikami, katerim se mora prilagoditi vsakokratna odmera davka. Kakor odmera ne more biti odvisna od proračuna, ne more biti odvisna tudi od zadnjega predpisa, ker zadeva ta predpis povsem drugo dobo, v kateri so bile spričo trajnih prememb prilike za kupčijo docela drugačne.

Navzlic temu pa se v zadnjem času čujejo glasovi, da so bili predlogi davčnih uprav za odmero pridobnine sestavljeni z vidika, da predpis pridobnine ne sme biti manjši nego je bil preteklo leto. Ako so se zmanjšali dohodki po krizi v eni stroki in se predpiše tej stroki vsled tega nižji davek, se mora ostalim strokam predpisati tem višji davek, da se izpad izenači.

Tako naziranje nikakor ni pravilno. Utemeljeno bi bilo edino, toda tudi samo deloma, ako bi bila še v veljavi institucija kontingentiranja, po kateri je bila urejena pridobnina po prejšnjem zakonu o osebnih davkih, ni pa utemeljeno v sistemu sedaj veljavnega zakona o neposrednih davkih. Po novem, sedaj veljavnem zakonu je bila pridobnina preurejena v kvotitetni davek, ki niti s stvarnega niti s tehničnega stališča ne preneša take interpretacije, ki je naravnost v nasprotju z duhom zakona.

Kakor se finančna uprava ob dobri konjunkturi samo ob sebi razumljivo ne more in v smislu zakona tudi ne sme odpovedati višjim predpisom, ki so posledica izdatnejših dohodkov v gospodarstvu, mora nositi tudi posledice slabe konjunktуре, ako se prilike za pridobivanje poslabšajo. Da se zaveda tega, priča dejstvo, da je ravno iz tega razloga ocenila v tekočem proračunu pred-

videni donos pridobnine, upoštevala je slabe čase in težko gospodarsko depresijo, za 70 milijonov nižje nego v proračunu za preteklo proračunsko dobo.

To dejstvo jasno dokazuje, da ne ravnajo podrejeni organi v intencijah vrhovne uprave, ako se, čeprav Zneoficijelno, postavljajo na stališče, da predpis pridobnine letos ne sme

biti manjši nego je bil preteklo leto. To stališče zavzema tak obseg, da smatramo za potrebno, da proti njemu javno nastopimo in zahtevamo, da se po duhu in zmislu zakona davki odmerijo neodvisno od lanskega predpisa v izmeri, ki ustreza po trdi depresiji oslabilni plačilni zmožnosti gospodarstva.

DOMAČE VESTI

d Pooblastilo za nakup žita. Na podlagi zakona o pooblastitvi ministra za trgovino in industrijo za sprejetje naknadnih uredb in predpisov o izvršitvi zakona o uvozu in izvozu pšenice, rži in pšenične moke z dne 27. junija 1931 ter kontrolnih ukrepov za njega izvršitev je minister za trgovino in industrijo izdal tole naredbo: Čl. 1. V srezih: Bečej Stari, Bečej Novi, Veliki Bečkerek, Velika Kikinda, Žabalj, Jaša Tomić, Nova Kaniža, Senta, Titel, Alibunar, Apatin, Batin, Bačka Topola, Bela Crkva, Vršac, Kovačica, Kovin, Kula, Novi Sad, Odjaci. V. Z. Palanka, Pančevo, Sombor in Subotica je pooblaščen Privilegirana izvozna d. d., da direktno in preko zadrug vrši izključno pravico kupovanja vseh vrst pšenice za račun države. Čl. 2. Upravne oblasti v čl. 1. navedenih srezov morajo po svojih organih vršiti strogo kontrolo nad izvrševanjem te naredbe, o vsaki prekršitvi pa morajo upravne oblasti obvestiti ministra za trgovino in industrijo, da se takoj izvrše sankcije. Čl. 3. Kdor se pregreši zoper to naredbo, se kaznuje s kaznimi, predvidenimi v čl. 6. omenjenega zakona.

d Likvidacija ljubljanskega UJU in ustanovitev JUU. V petek 3. t. m. se je vršila v Ljubljani zadnja skupščina ljubljanskega poverjenišva Udruženja jugoslovenskih učiteljev, na kateri je bila po 11-letnem požrtvovalnem in uspešnem delu soglasno sklenjena likvidacija dosedanje organizacije. Vse aktive in pasive ljubljanskega poverjenišva UJU so prešle na novo Jugoslovensko učiteljsko udruženje, ki bo nadaljevalo delo dosedanje učiteljske organizacije. V soboto 4. t. m. se je vršila v dvorani Delavske zbornice, v Ljub-

ljani ustanovna skupščina nove organizacije Jugoslovenskega učiteljskega udruženja, sekcije za dravsko banovino. Ta sekcija šteje nad 3000 članov. Novi odbor tvorijo: predsednik JUU sekcije za dravsko banovino Dimnik Ivan, prva podpredsednica Engelman Mira, drugi podpredsednik: Grčar Viktor iz Maribora, tajnik Kopal Josip, odborniki pa Polak Janko, Voglar Fran iz Celja, Mavrič Karel, Mervar Franc, Kopač Leopold in Verk Miloš; namestniki so: Kumelj Metod, Hočevar Ciril, Šubert Štefanija, Knapič Janko in Pleško Marija. Nadzorni odbor tvorijo predsednik Ivanjšič Ljudevit, podpredsednik Musek Ljudevit, zapisnikar Brezovar Marija, člana Mešček Anka in Požar Metod, namestnika pa Lušin Alojzij in Modic Alojzija.

d Promoviral je za doktorja vsega zdravilstva na zagrebški univerzi g. Alfred Fischer iz Žalca, za gozdarškega inženjerja pa je diplomiral v Zagrebu g. Alojz Funkl iz Griž pri Žalcu. Čestitamo!

d Vinogradniški in sadjarski kongres v Beogradu. V nedeljo 20. septembra bo v Beogradu drugi vinogradniški in sadjarski kongres. Na kongresu bodo sodelovali predstavniki vinogradniških in sadjarskih organizacij iz vseh krajev države. 21. septembra bo otvorjena v Beogradu državna razstava sadja in vina.

d Poučni tečaji in zborovanja sadjarjev in sadnih trgovcev. Društvo sadnih trgovcev v Mariboru je priredilo zadnje čase vrsto poučnih tečajev in istočasnih zborovanj, na katerih so pomaloški in trgovski strokovnjaki razmotrivali današnji položaj sadjarstva in sadnega trgovanja. V nedeljo 21. junija dopoldne

IVAN BURDIAN:

Cestar

Naj bo kakor hoče, vendar nikakor ne morem osovražiti nobenega cestarja. Nikoli! Saj se vendar lepo in spodobno odkriva mimoidočim, dasi je njegov odprav nem in kimanje z glavo. Toda prav prijazno in zelo rad ogovori tu pa tam posebno znanega človeka. Seveda je njegovo obnašanje na cesti zelo službeno resno, to se mu kar pozna na obrazu in po govoru. In to tudi razodene vsakemu, ki bi se menil o njegovem poslu, a posebno onemu, ki bi ga motil z nezaželenimi opazkami glede njegovega dela, ki ga opravlja, kakor vedno zatrjuje, po svoji najboljši vesti.

Njegov poklic je res kamenit in trd kakor marsikatera cesta, ki je bila pravkar posuta z gramozom. Vedno je tak. Njegovo delovanje ga vede na cesto, kjer mora opravljati dnevno pet do šest ur trdega dela po predpisih in dolžnosti. V tem času mora obhoditi določeni mu del ceste dalje, cesto posipati z gramozom in jo urejevati. Pri tem delu pa mora uporabljati še samokolnico, lopato in grebelico.

Posipanje ceste je muka in trpljenje, ki cestarja tako ozlovolji, da

postane siten, kakor so ženske, ko opravljajo hišno perilo. Vozniki pripeljejo gramoz na cesto in ga kupičijo v nerodne kupe, ki povzročajo posebno ponoči mimooidočim izredno veselje. Sedaj pride cestar s svojo samokolnico in potrebnim orodjem, da te kupe lepo uredi v predpisano izmerjene oblike. Ko so kupi izmerjeni in odobreni po cestnih nadzornikih, se vsak kup gramoz, kakor se pravi, prevzame. Pozneje pride ponovno cestar in spelje ta gramoz po cesti, kjer je potrebno, in tako posuje cesto z ostrim kamenjem na jezo pešcev in voznikov, a v veliko veselje razposajeni mladini, ki ima sedaj dovolj kamenja na razpolago za lučanje.

V dolinah, kjer primanjkuje lomljenega kamenja, posipajo ceste tudi s kamenjem s proda rek in potokov. Ta prodnati sip sestoji iz oglatih in ploščatih kamenčkov, ki so vsakovrstnih barv in so pravo veselje iger željne mladine.

Cestar mora tudi očediti cesto. Slamnate in senene bilke, lesene odpadke, živalsko blato in drugo nesnago nalaga v samokolnico in vse to zvozi na kupe, a pozneje domov na gnojišče. Trava, ki se razrašča na manj rabljenih straneh ceste med kamenjem, mu ni všeč. Rajši snazi

obcestne jarke in izkopano mešanico spelje prav rad na svojo njivico. Pa on osnaži še več. Tudi ob poti rastoča krma, bodisi na levi ali desni od ceste, je po njegovem mnenju za cesto nepotrebna, zato jo pokosi in spelje domov. Seveda ga marsikateri pesestnik vsled tega gleda postrani.

Cestar sicer vidi vse to, a se ne meni preveč za malenkost, ker ve, da bo ostalo le pri tem, brez posebnih posledic; nemoteno opravlja svoje delo dalje. Zakaj bi ne smel tudi on kaj »zaraditi«, ko je ta »zarada« dandanes priljubljena že povsod in na različne načine.

Tu pa tam vise čez cesto tudi veje raznih dreves, ki jo osenčujejo in so na poti. Tedaj pride cestar z žago in sekiro, spleza na drevo ter žaga in klesti veje, da tako oprošča cesto ovir. Če ni drugače, spelje tudi te veje na svoj dom. Saj pomagajo tudi te, da se skuhajo žganci, ali pa, da se prežene zimski mraz.

Pet do šest ur dnevno lopatati kamenje, sprehajati se z grebelico in voziti polno samokolnico po cesti — tudi plačilo ne more izostati. Ko ga dobi, mu povzroča obilo misli in skrbi. Nekaj kovačev mora na stran za slabe čase, ki jih Bog tako pogosto dopušča, drugo pa komaj zadošča za male, vsakdanje potrebe.

Cestar rad zmerja in preklinja vsled neprilik svojega dela. Polovica nevolje pripada deževnemu vremenu, ostalo pa shrani za zimo. Saj mu povzroča kidanje snega pozimi mnogo truda in naporega dela. Če ga pa delo preveč uježi, ker ga sam ne zmore, odloži lopato in odide. Hiti na pristojno mesto in zahteva za pretežavno delo primerno delavsko pomoč. Priti mora več delavcev ali pa mora pomagati snežni plug. Ko pride pomlad s svojim milejšim zrakom, se prikaže tudi cestar, da odstranjuje s ceste tajajoči se led.

Prav rad pa pozdravlja cestar svojega dušnega pastirja, ker takle gospod je tudi nekaj cestar na poti, ki vodi v nebeški dom, in tudi cestar hoče, umevno, priti tja. Bajje je postavil sam Bog na zvezdnatem nebu najdragocenejše darilo, ki je namenjeno onemu cestarju, ki ne bo ne preklinjal ne zmerjal pri svojem delu. Ker pa ne more nihče teh zemljanov opustiti preklinjanja in zmerjanja, je še do danes to dragoceno darilo nepridobljeno.

Z dijamanti posuta Rimska cesta se blišči na nebu v svoji ljubki čistosti in gleda dol na mnoge, mnoge cestarje — ti pa kljub temu preklinjajo in zmerjajo v enomer.

Ljubljanska kreditna banka

podružnica Celje, Aleksandrova ulica

Ustanovljena 1900

Centrala v Ljubljani

Ustanovljena 1900

Delniška glavica Din 50,000.000.— Skupne rezerve nad Din 11,000.000.—

Brzjavlj: Ljubljanska banka

Telefon: 76

PODRUŽNICE: Brežice, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Zagreb

Se priporoča za vse bančne posle.

in pomočnike brežiškega okoliša, da se nemudoma prijavi pri Zavodu PO-Zbornice TOI v Ljubljani ali pa neposredno pri Zadrugi kovinskih in lesnih obrtov v Brežicah najkasneje do 10. julija. Oni, ki bi prijavo zamudili, se bodo sprejeli po razpoložljivosti prostora ob otvoritvi, ki bo 18. julija ob 8. zjutraj v navedeni delavnici. Pristojbina za mojstre 40 Din, za pomočnike 20 Din, revnim mojstrom ali brezposelnim pomočnikom se more na prošnjo znižati na 20 in 10 Din. Vsak udeleženec mora prinesiti s seboj deščice, brušene z vodo, v dimenzijah 10 × 12 cm in debele 6 do 12 mm (masivne ali furnirane) in sicer 3 komade češnjevga, 3 hruševga, 5 bukovega, 5 jelševga, 8 orehovega, 10 javorovega, 10 smrekovega in 17 hrastovega lesa.

Po svetu

s Če zahteva davkar svojo pravico . . . V Parizu je napovedal francoski državni vojsko na življenje in smrt davkar Teurenq, ker je bil proti svoji volji prestavljen iz Pariza v predmestje Saint Maur. Šel je k nekemu notarju in si dal od njega potrditi, da je bilo ta dan v njegovi dnevni blagajni 805.000 frankov gotovine in za 4,5 milijona frankov davčnih znamk. Vseh teh okroglih pet milijonov je razdelil med svoje prijatelje in pisal istočasno davčni upravi pismo, v katerem naznanja,

da državna blagajna ne bo nikoli več videla teh petih milijonov, če ne prekliče odloka o njegovi premestitvi. Na grožnje, da ga bodo aretirali zaradi poneverbe, je odvrnil, da se procesa ne boji, ker bo imel s tem najlepšo priliko odkriti razne škode, ki se vrše v davčnem poslovanju.

s Vrabci slavijo dva jubileja. Letos bodo slavili naše vrabci sedemdesetletnico, odkar so osvojili Ameriko. Bilo je to leta 1861., ko je naročila občina v Philadelphiji iz Evrope tisoč parov vrabcev, da so pokončali zalego gosenic, ki je grozila uničiti vse mestne nasade. Do takrat še ni bilo namreč teh tičjih proletarcev v deželi nad in zlata. Vrabci so verno izpolnili svojo nalogo in se v Ameriki tako dobro počutili, da so se v nekaj desetletjih razmnožili po vsej Severni Ameriki. Poleg tega pa bodo slavili vrabci letos tudi 40-letnico, odkar so se naselili v Južni Ameriki, kjer se danes tako izbornopočutijo, da so prodrli celo v pokrajine, kamor le redko zaide noga civilizirancev. Ornitologi so celo ugotovili, da se vrabci v teh krajih parijsko tropičnimi domačimi ptiči.

s Češkoslovaški panteon. Na Žižkovski gori poleg Prage se je že pričela dvigati iz tal velika palača, ki bo postavljena po načrtih arhitekta Zazvorke v spomin borbe za osvoboditev. To bo ena najlepših stavb v Pragi z ogromno slavnostno dvorano za oficijelne prireditve. Pod panteonom bo velik mavzolej, v katerem

bo počival pepel vseh za osvoboditev zaslužnih in padlih. Predvsem bodo vanj pokopali posmrtno ostanke legijonarjev, ki so sedaj v začasnih grobnicah na Olšanih. V panteonu bo tudi muzej z vsemi predmeti, našajočimi se na borbe za osvoboditev.

Anekdote

Znana igralka v srednjih letih je bila končno primorana igrati le še starejše vloge. Ob petdesetletnem oderskem jubileju znane igralki Adele Sandrockove se je informirala pri slavljenci, kako se je treba naličiti za starejše vloge. Sandrockova je odgovorila: »Odstranite samo puder z obraza — to zadostuje!«

Debelušen italijanski duhovnik se seznanil v vlaku z nekim pisateljem. Med njima se razvija naslednji razgovor: Pisatelj: »Sijajen je Vaš poklic, prečastiti — zlasti kot spovednik, kaj ne? Koliko grehov izvedete samo od moških!« Duhovnik: »Ni tako hudo, dragi gospod . . . In večina moških še celo pretirava.«

Ali ste si že nabavili roman „BRATA GORDEJEVA“, ki je izšel v naši založbi?

Smešnice

Abraham in Izak sta potovala skozi gozd. Napadel ju je ropar in jima je vse pobral. Pa spregovori najprej Izak: »Gospod, dovolite. Ker sva že tako popolnoma v vaši cenjeni oblasti, a li bi ne mogel samo enkrat seči v svojo listnico?« — »Zakaj pa ne«, je zarenčal ropar in mu dal listnico. Izak jo je odprl, vzela iz nje tisočak, ga dal Abrahamu in dejal: »Abraham, dolgujem ti tisočak. Tu ti ga pred pričo vračam.«

»Vaše kuhinjsko osobje je gotovo zelo snažno, gospod krčmar.«

»Seveda.«

»To čutim, kajti vsaka jed ima okus po milu.«

»Vidiš, draga moja, če bi eden od naju umrl, je to ona pokrajina, kamor se bom umaknil.«

»Danes sem izvršil dobro delo, papa.«

»Zelo lepo, sinko, kaj si pa storil?«

»Dvoje ljudi je hotelo dospeti pravočasno k vlaku in je hitečo na kolodvor. Jaz pa sem naščuval psa nanju in potem sta vendarle še ob pravem času prispela na kolodvor.«

»Zakaj pa beračite kar z dvema klobukoma?«

»Prevzel sem namreč koncesijo nekega tovariša, gospod doktor!«

James Oliver Curwood:

Podarjeni obraz

Roman

Poslovenil Boris Rihteršič

XIV.

Četrto ure nato je šel z Mary Josephino dol po zeleni verigi gričev v dolino Saskačevana. Šla sta tja proti gozdovom, smaragdno zelenim tratam in širokim stepam, ki so držale ven na prostrano ravan. Mesto je ostalo za njima, in prav tega si je Keith želel. Hotel je biti McDowellu, Šan-Tungu in Mirjami Kirkstonovi kolikor mogoče daleč, dokler se mu možgani vsaj nekoliko ne pomirijo na tej novi poti, kjer se še zmeraj opoteka v omotici. Še važnejše pa se mu je zdelo to, da bo sam z Mary Josephino, da samega sebe popolnoma prepriča, da je njegova, da se bori zanjo. Čutil je grozečo bližino drame, nad glavo mu je plavala. Vedel je, da bo še nocoj stopil Šan-Tungu nasproti, da se bo spet moral izpostaviti križnemu ognju McDowellovih oči in nezmotljivim sklepom njegovih možganov, in da bo moral previdno kakor riba plavati v varljivo plitvi vodi, da se ogne mrež, nastavljenih, da ga zadrignejo in uničijo. Danes je veliki dan. Oder je postavljen, zastor se dvigne vsak čas; vsi igralci so že pripravljeni, da odigrajo svoje vloge; najprej pa je na vrsti prolog in prolog je Mary Josephine.

Na vrhu hribovka sta se ustavila in on je ostal pol koraka za njo, da jo je mogel nekaj časa občudovati, ne da bi bila ona opazila. Bila je razoglava in nenadoma se je zavedel, kako čudoviti so ženski lasje, čudovitejši od vseh drugih poželenja vrednih stvari tega sveta, čudovitejši in bolj osrečujoči. V zapeljivih leskočočih se zavojih so se težke kite ovijale Mary Josephini okrog glave, in solnce jih je izpremenilo v rjavo rdeče zlato. Koprnel je po tem, da bi vanje potopil svoje roke, da bi se s prsti zakopal v nje in na svoji koži občutil gibko gladkost, toploto in nežno prasketanje te žive svile. In ko se je potem nekolikanj sklonil naprej, je videl, kako se svetlika iz njenih oči čisto prekipevajoče veselje do življenja. Krasni razgled, ki se je odkrival pod njeno proti zapadu, jo je osrečeval. Dež v pretekli noči je

osvežil vse zelenje in solnce ga je zdaj ožarjalo. Sladke vonjave, ki so vstajale iz kaleče zemlje, so bile kakor čisti duh polnega, prebujenega življenja; celo Keithu se njegova reka ni nikdar zdela lepša kakor to jutro, in nikdar ga ni močneje zgrabilo koprnenje po zibelki širokega, veličastnega prijatelja, po visokih, pod sinje nebo kipečih gorskih orjakih, še nedotaknutih, kakor zdaj. Čul je Mary Josephino, ki je v pridušenem vrisku tiho poklicala: »O, Derry!«

Srce mu je prekipelo od sreče. Tudi njene oči so zagledale čudežno deželo, ki jo je videl on. Tudi ona jo je dojela. Njena mala ročica je smuknila v njegovo in prsti so se zvilili z njegovimi prsti. Kar čutil je, kako polje skozi njo drget krasote, kako vsrkava čudež svobodne zemlje: morje gozdov, val za valom, do škratne sopare obzorja, široko presekan z zlato-zolitim trakom Saskačevana, ki počasi vali naprej pokojno svoje blesteče vode.

Govoril ji je o deželi, odkoder prihaja reka, ki jo je gledala pod seboj. Stala je zraven njega in hitro dihal; s prsti se je trdno oklepala njegove roke in iz širokih oči so šli njeni pogledi ob reki navzgor.

To je šele začetek krasote in čudovitosti zapada, ji je rekel, za tem soparnim obzorjem, kjer se vrhovi dreves dotikajo neba, pridejo prerije, ne dolgočasne, puste prerije, ki jih je videla skozi okno v vlaku — temveč daljna, lepa, od Boga blagoslovljena zemlja severnega zapada s tisočimi jeziri in rekami in mnogimi deset tisoči štirijskih milj čudapolnih gozdov. In za onimi gozdovi se popne zemlja v holme in čedalje višje holme in tam zadaj stoje gore. Sredi teh gora izvira reka.

Naglo se je obrnila in ga pogledala s sijočimi, srečnimi očmi.

»Tam mora biti čudovito. In mesto leži tam, tako daleč spodaj. In tam gori . . .«

»Božji, veličastni svet!« je rekel Keith od srca. Mary Josephine je globoko zajela sapo. »In ljudje še zmeraj ostajajo v mestih!« je vzkliknila. »V Angliji sem se dosti nasanjala o lepi deželi, toda še daleč nisem sanjala, da je tako omamno lepa, Derry. In ti si jo užival leta in leta, med tem pa sem jaz — o, Derry!«

In te besede, ki je iz njih govoril ljubeč očitek in tudi njeno hrepenenje po boljši novi domovini, so ga napravile prekipevajoče srečnega. Oba je gnalo

isto hrepenenje, kajti tudi ona je zrla proti zapadu. In nenadoma je vedel Keith za svojo pot, kakor bi mu jo bile razsvetlile iz črnih tema vzhajajoče plamenice. Ni dosti manjkalo in Keith bi bil skoraj pozabil, da mora biti Conniston. Pripovedoval ji je o svoji deželi sanj in želja, in pravil ji je, da se je ponoči, preden je bila prišla, trdno odločil, da pojde tja. Ravno pravi čas je bila še prišla. Malo pozneje in bi bil že proč, svet ga ne bi več našel, tako globoko bi se bil izgubil v čudežnem kraljestvu gora. In zdaj bi šla skupaj tja gor. Šla bi na pot, tako kakor je bil znašoval, neutegoma in neopaženo. Kar odšla bosta in izginila. Mnogo vzrokov je govorilo za to, da ne bi smel nihče tega vedeti, niti McDowell. Ostati bi moralo med njima. Nekega dne bi ji že povedal, zakaj. Srce mu je divje razbijalo, ko je nadaljeval in ji slikal svojo čudovito pustolovščino kakor deček; tudi njeno srce je hitreje udarjalo, opazil je na rdečici, ki ji je zalila lica, in na veselju, ki se je vroče bliskalo iz njenih oči. Kmalu bi bila pripravljena za odhod, vsak trenutek, pojutrišnjem, jutri že lahko odrineta na pot; krasno bo življenje, ko bosta čisto sama in brezmejne rajske dalje gora okrog njiju.

»Zvesta tovariša si bova,« je rekel, »samo ti in jaz, Mary Josephine, midva čisto sama. Nihče drugi nama ni ostal.«

To je bil njegov prvi poskus; prvič, da je namignil na stvar, ki jih je bil zvedel iz pisem. In takoj mu je na to odgovoril vprašujoč pogled iz oči Mary Josephine, ki so se bile obrnile proti njemu. Prikimal je in se nasmehnil. Razumel je njeno hitro vprašanje, še trdneje stisnil njeno roko in se začel spuščati z njo po hribu navzdol.

»Snoči in davi,« ji je pojasnil, »sem spet našel celo vrsto reči. Čudno je, presenetljivo, kake učinke utegnejo imeti majčkeni vzroki. Pomisli, kaj lahko napravi peščeno zrno v uri.« Še zmeraj se je smehljaj, ko se je dotaknil brazgotine na svojem čelu. »In ti si storila čudež. In zdaj se lahko spomnim. Ne zdi se mi, kakor bi bilo poteklo od takrat sedem ali osem let. Tako mi je, kakor bi bilo peščeno zrno šele včeraj na nek način zašlo v kolesje moje glave. In zdaj vem, da se je marsikaj zgodilo, takrat, ko je šlo z menoj narobe. Takoj me boš razumela, če ti nekaj pokažem.«

Oglašujete v „Novi Dobi“!

Kupite dobre čevlje!

Važnejša od cene je kvaliteta blaga!
Le z dobrim blagom boste zadovoljni!
Moderne, lepe in dobre čevlje kupite
v Celju, Kralja Petra c. 29

pri tvrdki

Milan Strašek

»Da, da, moj mož je star štirideset let... med nama je deset let razlike v starosti.«

»Zaboga, ne bi Vam bil prisodil petdeset let!«

»Odkod jemljete toliko duhovitih pripomb?«

»To vendar ni težko. Mislim si nekaj prav neumnega in povem potem nekaj ravno nasprotnega.«

»Ali imate dovoljenje za igranje?« vpraša stražnik lajnarja. »Sicer me morate spremljati.«

»Prav rad, gospod nadzornik,« odgovori muzikant, »kaj pa želite peti?«

Najcenejša in najboljša brezalkoholna pijača je gotovo

Amerikan kola limonada

kakor tudi pristni s sladkorjem
z a k u h a n i

muškanec in pokalice

iz **pristnega malinovca**, ki se
dobijo v **tovarni**

Ivan in Bogomir**NARAKS**

Celje, Kralja Petra c. 41

in

Zgornja Ložnica pri Žalcu

Praktikant

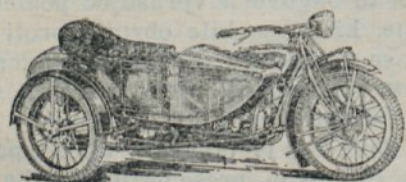
se spreime. Zobni atelje E. Kunst,
Celje, Kralja Petra c. 26. 2-2

**Lep
trgovski
lokal**

se odda s 1. oktobrom t. l. v Celju,
Prešernova ulica št. 21 z dvema
vhodoma. V isti hiši se bo tudi oddalo
veliko stanovanje

s 7 sobami, kuhinjo, vrtom in vsemi
pritiklinami s 1. marcem 1932. Poizve
se v hiši pri g. Favaju ali pri hišnem
posestniku Antonu Petku, trgovcu
v Konjicah. 2 2

Drago Gams
Celje - Gaberje št. 91

Zastopstvo Ariel motorjev,
Styria in Puch koles.

Velika zaloga vseh delov za
motorje in kolesa. Na veliko
in malo po znižani ceni!

Vsa popravila se izvršujejo strokovnjaško

Celjska posojilnica d. d. v Celju

**V LASTNI HIŠI
NARODNI DOM**

**Kupuje in pro-
daja devize in
valute.**

Sprejema hranilne
vloge na knjižice in
tekoči račun ter nudi
za iste popolno var-
nost in ugodno o-
brestovanje.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Lepa meblovana soba

s posebnim vhodom, uporabo kopal-
nice in lepim razgledom v novi hiši
se odda s 15. julijem. Poizve se v
upravi lista.

Učenec

za mizarsko obrt se sprejme takoj.
Prednost imajo učenci, ki imajo že
eno leto učne dobe. Franjo Uršič,
mizarski mojster, Celje, Zavodna.

**Kina vino z železom
„Eritrocit“**

proti slabokrvnosti in bledičnosti, za
oslabele in rekonvalescente.

Stara lekarna „Pri Orlu“

Mr. Ph. Ivo Tončič

CELJE, Glavni — trg Aleksandrova ul.

Instrukcije

iz vseh predmetov, predvsem pa iz mate-
matike, nemščine, latinščine in zemljepisa
daie absolviran maturant. Honorar po do-
govoru. Važno za vse, ki imajo popravne
izpite ali se pripravljajo na privatni izpit!
Naslov v upravi lista, 3-1

Na prodaj vsaka množina trdih
bukovih cepanih drv

Franko Celje seženj 300 Din.
Mehke 250 Din. Trgovina Schauerl,
Dobrna. 4-3

Moderne tiskovine

vseh vrst: knjige, lepake,
letake, pisemske glave,
kuverte, vabila in
drugo Vam nudi v
okusni iz-
vedbi in po
zmerni ceni

Lastna knjigoveznica

izvršuje vsa v njeno stro-
ko spadajoča dela, kakor
vezanje knjig, za-
pisnikov, molitveni-
kov itd. Ljud-
ske knjižnice
imajo popust.

ZVEZNA TISKARNA

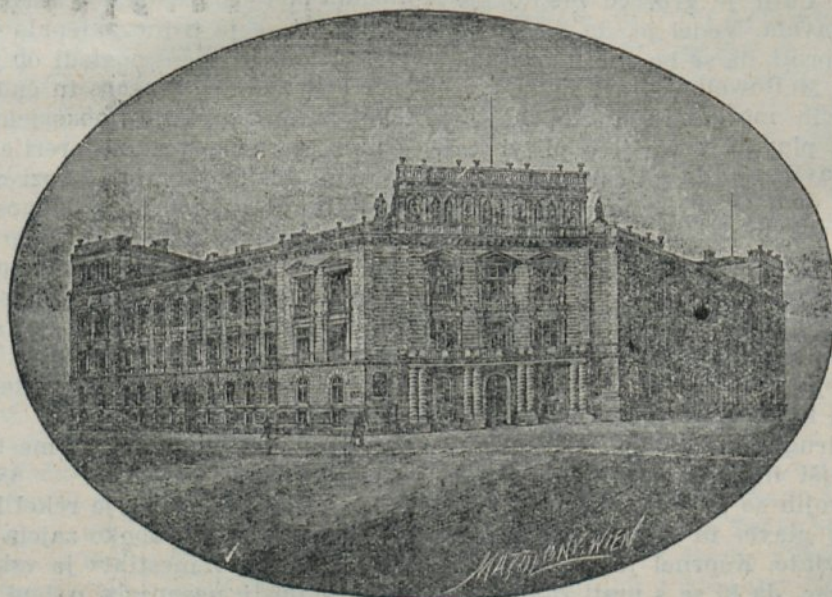
V CELJU

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v
Ameriki, denarju nedo-
letnih, ki ga vlagajo
sodišča ter naložbam
cerkvenega in občin-
skega denarja posveča
posebno pažnjo.

Hranilnica daje poso-
jila na zemljišča po
najnižji obrestni meri.
Vse prošnje rešuje
brezplačno.

Za hranilne vloge jamči poleg še mesto Celje z vsem premoženjem in vso davčno močjo.